

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ 2023

Nejen pro seniory

KarlovyVARY°

Klub seniorů
SENIORŮ
KARLOVY VARY

zapsaný spolek

Prosinec 2023
V. ROČNÍK 12. číslo
ZDARMA
UZÁVĚRKA 30.11.2023
Pravidelný měsíčník

Informace z rady spolku

Plán akcí

Komentáře

Příspěvky členů

Svoboda projevu zejména slova a tisku je zaručena v ústavě ČR, Mezinárodním paktu o občanských a politických právech publ. ve vyhl. MZV č. 120/1976 Sb. Svoboda projevu a právo na informace jsou zákonem zaručeny. Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat i rozšiřovat ideje a informace.

Cenzura je nepřijatelná

Vánoce

Ani jsme se nenadáli a jsou zase tady. Vánoční svátky. Jako děti jsme je milovali, poslední dobou jejich vnímání trochu ovlivnila vysoká míra komerce, ale, co naplat, milujeme je pořád, i když to těšení, čekání, doufání už není tak intenzivní, jako dřív. Vánocům se naštěstí nevyhneme, a to dlouhé čekání na ně je vlastně taky krásné. Tomuto období se říká adventní a jsou pro něj typické úpravy domovů, zdobení, pečení. Postupně rozsvítíme 4 svíce na adventním věnci

každou neděli před Štědrým dnem. Předzvěstí adventu je příjezd svatého Martina, který, i když třeba nepřivezl sníh, nastartoval čas oprášit staré lidové tradice-zvyky, které se pomalu znovu vrací do povědomí lidí. A tak i já vyrazím 4. prosince do sadu pro větvičku barborky (jednu, přírodu mám ráda), tu něžně opatruji, aby včas vykvetla, i když žádné svatební choutky nemám. 5. prosince vyhlížím Mikuláše s andělem a čerty, vnoučatům do punčochy dám trochu sladkostí a ovoce, manželovi na misku za oknem klobásu. Miluji naše české čerty, roztomile ušmudlané, s tím jejich ble, ble, ble, hudry, hudry, kterým protiváhu představuje rozšafný Mikuláš a krásný anděl. Za básničku, za písničku, za slib dobrého chování (to nejvíc slibují ti zlobilové, co mají špatné svědomí...) pak přijde odměna. V Rakousku chodí čerti Rampušáci, a ty bych potkat doopravdy nechtěla, jsou hrozní a kouzlo našich dobrotivých darebů čertíků postrádají. 13. prosince „Lucie noci upije a dne nepřídá“ - svatá Lucie je symbolem čistoty, oslavíme její svátek tím, že necháme domácí práce stranou. Lucky-

oděné dívky, kontrolovaly, zda ženy konečně odpočívají,

zda nederou peří, neperou, nešíjí... Vánoce, ač svátky křesťanské, mají základ už z pohanských dob, z oslav slunovratu. Přes veškerou snahu naroubovat nám cokoliv jiného-tím myslím: „Děduška Maroz, jolku nam privjoz...“ pro mě zůstane navždy Ježíšek, to malé roztomilé Jezulátko. Každá země

má to své, v Německu nosí dárky Weinachsmann, v Polsku Mikuláš, ve Francii Père Noël, v Číně Vánoční starý muž, v Norsku Koza krále Olafa II., ve Švédsku vánoční skřítek, v anglosaských zemích Santa Claus. I když si přeci jen neodpustíme zbytečný stres z nakupování, gruntování a pečení, měli bychom zvolnit a tu kouzelnou atmosféru vychutnat. Nejlépe srazit stoly, doplnit židle pro příchozí, sesednout si, popovídat s blízkými přáteli. Chápu, že to

někdy nejde a člověk v tomto emočně vypjatém období zůstane sám, ale vydržte to. Jak Vánoce rychle přišly, tak rychle odejdou. Po Novém roce na Hromnice už bude zase o hodinu více, slunečního svitu a denního světla začne přibývat. Mám skromnou radu. Přestali jsme psát dopisy, ano, je čas mobilů, voláme si a poštovní služby už také nejsou jako dřív. Přesto každý rukou psaný dopis má svou cenu. Pište sami sobě. Když si vzpomenete na něco

milého, udělejte si poznámku třeba na cár papíru. Ty krásné, veselé a pozitivní útržky dávejte na hromádku nebo do krabičky a časem, bude-li vám smutno, najdete svou „konzervu“ dobré nálady. Mohla by vám pomoci. Dělán to taky tak, je to boj proti chmurám a zapominání. Krásný adventní čas, pěkné svátky, milé přátele a veselé dopisy přejí.

JVot

Vážení přátelé našich výletů.

Po delší odmlce, v minulém zpravodaji byste marně hledali příspěvek ode mě, tak to napravuji teď. Dovolím si vyhodnotit měsíc říjen i listopad.

V říjnu 18.10. jsme jeli na zájezd na Zbiroh a vodní hamr v Dobřívě. Původně hrad v průběhu času byl přestavěn na

zámek. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny, účast byla velká. Někteří jedinci nedbali pokynů průvodců, a i přes zákaz fotili, znepříjemnili tak atmosféru prohlídky i

ostatním účastníkům. Dovolím si však tvrdit, že se zámek líbil. Dále na oběd jsme jeli do Rokycan, kde jsme volili individuální stravování a myslím, že se všichni dobře najedli a v krátkém čase. A nakonec na vodní hamr v Dobřívě. Zde se nás ujali dva průvodci a zvládli prohlídku najednou pro všechny, mladý průvodce byl sympaťák a všechny určitě svou přednáškou zaujal. Starší se také nenechal zahanbit a ukázal nám, že mu to se železem stále ještě jde.

V listopadu jsme uskutečnili pro méně pohyblivé členy našeho spolku zájezd do Blovic na zámek Hradiště. Průvodci se nám věnovali opravdu znamenitě a prohlídka se protáhla na 2 hodiny. Ti, co nemohli chodit do patra, vyvezli výtahem. Muzeum jižního Plzeňska, které v zámku sídlí, pořádá i různé výstavy, tentokrát s historickou protipožární tematikou až po dnešek. Další

výstava nazvaná Dřevěný čas byla velice zajímavá a všichni jsme si ji užili. V Plzni byl zcela volný program, autobus nás zavezl až na náměstí Republiky, a tak v okolí

bylo dostatek restaurací na oběd i kulturních a zajímavých míst. Zpět do Varů jsme jeli opět z náměstí a děkuji všem zúčastněným za dochvilnost. Počasí nám také přálo.

Proti původnímu plánu na měsíc prosinec zajišťujeme pro vás ještě adventní prohlídku zámku v Lánech 9.12.2023. Platí, kdo zaváhá nejede, autobus se rychle plní. V Lánech, kromě vyzdobeného prezidentského zámku, můžete ještě navštívit muzeum T.G.Masaryka, Muzeum A.G. Masarykové, Hokejovou síň. Podívat se

můžete na Farmový chov Antilop Losích. No a nakonec zbývá ještě připomenout adventní zájezd do Annabergu. Děkuji Vám za přízeň i účast na těchto výletech. Přeji všem klidné, pohodové svátky vánoční a úspěšný start do příštího roku.

Dále pracujeme s podněty na výlety, které jste nám dali a těším se s Vámi na další výlety.

Dušan Soukup, tel.: 602 546 482, mail: soukup.sekvzo@seznam.cz, fb: Senioři Zájezdy

Připravujeme:

Pondělky – pěvecký kroužek, v prosinci naposledy 11.12., opět se začne 8. ledna 2024

Úterky – bazárek v klubovně spolku

Úterky odpoledne – výtvarný kroužek podle rozpisu

Čtvrty – turistické vycházky

2x do měsíce – turnaj v bowlingu

3.-8. prosince návštěva slovenských seniorů z Bardějova – zajištěn program, společné akce

12.prosince předvánoční přátelské posezení v Sedleci

V sobotu 9. prosince výlet na adventní prohlídku na zámku v Lánech

Ve středu 13. prosince výlet na Vánoční trhy v německém Annabergu

Naše klubovna bude uzavřená od úterý 19. prosince 2023 do pondělí 8. ledna 2024. V úterý 12. prosince bude otevřeno pouze do 12:00 hodin (předvánoční přátelské setkání v Sedleci). Znovu se otevře v úterý 9. ledna 2024 v 9:00 hodin.

Příspěvky členů

Advent.

Blíží se zase konec roku. A začíná nám adventní čas. To to zas nějak moc rychle uteklo.

Advent je pro mě čas, kdy lidé mají k sobě blíž, jsou milejší, ohleduplnější, vstřícní a usměvaví. A především je to svátek všech malých nezbedů. Jejich nadšení a nedočkavého čekání na Ježíška....

Pojďme se i my s kamarády projít slavnostně vyzdobeným a svítícím městem, zastavme na adventním trhu se svítícím stromečkem na svažené víno, dejme si klobásu a přestaňme spěchat.

Navštívme adventní koncerty, výstavu betlémů, zazpívejme si koledy s malými zpěváky, jak nám to pěkně jde.

Vydejme se se seniory na pěkný výlet.

Vyzdobme si slavnostně dům, provoňte ho cukrovím a jehličím.

Zapalme každý týden na věnci jednu svíčku. Vzpomeňme na všechny blízké.

Prostě si to pěkně všichni užijme. A těšme se spolu s dětmi na Štědrý den.

Chtěla bych Vám všem seniorům, hlavně děvčatům v našem výboru a Vandrovníkům popřát krásný adventní

čas, plný lásky, porozumění a krásných úsměvů, vždyť úsměv nic nestojí.

Slyšíte-rolničky, rolničky kdopak vám dal hlas.....

Lenka z Ostrova

oo

KOČIČKA Majda.

Tak nevím, jak začít vyprávět tento příběh. Asi následovně. Již přes tři roky je naše domácnost bez zvířecích mazlíčků. Kocourek Čiko i psí holka Sigi se již prohánějí tam nahoře se svými dalšími kamarády. Oba odešli předčasně. Tak jsem si řekla i vzhledem ke svému věku, že již žádného chlupáče do domu nechci. Jo, jo, to se říká. Koncem léta se mi na zahradě začala objevovat tříbarevná kočka. Vždy nehnutě seděla a pozorovala, jak pracuji na zahradě. Po nějaké době se i odvážila přijít ke mně, očichávala si mě, nechala se i pohladit, otírala se o mé nohy. Tak jsem jí pohladila, mluvila na ní. Nevím, jestli má někde domov, komu patří, nepadala, že by nějak strádala. No, takto na zahradu chodila skoro každý den. Prošla si zahradu, nechala se pohladit i začala za mnou po zahradě chodit, když jsem na verandě popíjela kávičku, seděla na verandě se mnou. Já jsem si říkala

„Holka, ne abys jí dala něco dobrého k zakousnutí, už by se u tebe zabydlela“. Ale vždy zas odcházela. Až když začalo být horší počasí a deštivo, zjistila jsem, že k večeru sedí na verandě

na schůdku u dveří do zimní zahrady a upřeně se dívá dovnitř a mňoukala. Tak jsem šla do té zimní zahrady a přes sklo jsme se na sebe upřeně dívaly. Já jí říkala „Jdi domů, do sucha a teplíčka, třeba tě nějaký páníček nebo panička postrádá, já tě dovnitř nepustím“. Sice odešla, ale tato situace se několikrát opakovala. Určitě neuhodnete, kdo byl vytrvalejší a kdo nakonec zvítězil. No jasně, kočička. Tak jsem jí pustila do domu, pomalu si prošla zimní zahradou, kuchyň a okolí, vše si očichala, vůbec se nebála. Určitě si říkala „Hm, tady se mi asi bude líbit, sem budu občas chodit na návštěvu.“ Podle jejího chování jsem usoudila, že opravdu žije někde v okolí se svými páníčky v domě. Pojmenovala jsem jí Majda. Vzhledem k tomu, že mě navštěvuje celkem pravidelně, v zimní zahradě jsem jí připravila pelíšek, misku s vodou a misku na granulky a masovou kapsičku. Když mě Majda navštíví, pěkně nahlas mňouká za dveřmi verandy a hlásí „Jsem tady a jdu na návštěvu“. Napije se, pochutná si na granulích, masové kapsičce, prospí se v pelíšku nebo na křesle v zimní zahradě, nechá se ode mě hladit, což jí dělá dobře a zase hrdě odkráčí ven. A tak jsme spolu s Majdou uzavřely nezávazné přátelství. Majda mě potěší svou přítulností a přítomností, ona se u mě cítí určitě dobře, naplní si břicho, odpočine si, a pak si zas každá jdeme svou cestou a těšíme se, že se možná opět na chvíli

setkáme. Zvláštní příběh o vztahu mezi člověkem a zvířátkem.

A opět recept na dobrou mňaminku.

Rychlé jablkové placičky.

1 celé vejce, 3 lžíce moučkového cukru, vanilkový cukr, 2 lžíce oleje, 150 g bílého jogurtu, 8 g prášku do pečiva, skořice,

moučkový cukr na obalení, hladká mouka, 1 jablko.

Postup: Vejce ušlehat a přidáme 3 lžíce cukru a šleháme, přidáme olej, jogurt, nastrouhané jablíčko, mouku, prášek do pečiva, skořici, vše smícháme. Můžeme přidat trochu rumu. Těsto trochu hustější než na lívance. Lžící nabíráme těsto, tvoříme placičky a pečeme na oleji.

Ještě teplé obalujeme v moučkovém cukru. Celkem asi 10-12 ks placiček. Pokud budeme péct pro rodinu, zdvojnásobíme ingredience. Velmi chutné.

Míla G.

oo

Úvaha o podobě duchodců s ptáky

Nedávno jsem četla článek, kde autor nabádal: „Nekrmte ptáčky, jsou rozmazlení, tuční a líní!“ Chápu, že nic se nemá přehánět, ale ta vášnivá rétorika mi připomněla článek „jako přes kopírák“ také z nedávné doby, pouze tam nenávidný autor dosadil jiné hráče, a těmi jsou duchodci: „Nepřidávejte duchodcům, jsou překrmení, tuční a líní“ - zřejmě stejný autor a k úspěchu svého elaborátu využil módní stoupající trend, který rozděluje společnost, a tak v útocích na nepopulární, a ekonomiku státu zatěžující skupinu, pokračoval další perlou: „Odeberme duchodcům právo volit, dají se totiž snadno uplatit koblihou!“ Tak, prosím, nekrmte ptáčky a už vůbec ne tučnou slunečnicí. A co jim zakázat příště? Třeba zpěv? Ne, to už tu bylo v Zemi krále Miroslava za covidu...Tak tedy létání!!! Kdo takové články píše, je zřejmě žlučovitý a zapšklý pisálek, co z temnoty kanceláře dlouho neviděl slunce. A co je smutnější, zřejmě v mládí nepoznal milující náruč babičky a její kobližky, a s dědou nestloukal z prkének budku sýkorkám a nezažil s ním pravá dětská dobrodružství. Je mi ho líto, ale i těch čtenářů, kteří takovým blábolům věří.

Doufám, že jsem vás, naši milí, zkušený, vzdělaný a aktivní senioři s velkou praxí a zkušeností, svou úvahou nepobouřila. Ptáčkům po tom, co vyzobou podzimní bobule a mráz sevře zemi ledovým příkrovem, zase nasypu. Za tu radost, kterou nám celoročně nabízejí a za jejich zpěv, si to zaslouží.

JVot

***Příjemné prožití adventního času
a klidné a pohodové Vánoce
Vám za klub seniorů Karlovy Vary
přeje rada spolku***